

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 16Csp/26/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4323201067
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Černáková
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2023:4323201067.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice, sudkyňou Mgr. Máriou Černákovou, v spore žalobkyne: K. P., R.. XX.XX.XXXX, D. J. XXXX/XX, XXX XX Q., zastúpenej JUDr. Andreou Chorvátovou Nagyovou, advokátkou so sídlom Advokátskej kancelárie v Kozárovciach, 935 22 Kozárovce 632, IČO: 47 134 747, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o zaplatenie 500,- eur, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 500,- eur a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobkyni sa voči žalovanému priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 23.03.2023 domáhala, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy vo výške 500,- eur ako aj na náhradu trov konania a to titulom primeraného finančného zadostučinenia podľa § 3 ods. 5 Zákona č. 250/2007 Z. z.. Žalobu odôvodnila tým, že svoj nárok na primerané finančné zadostučinenie opiera o právoplatne skončené konanie, v ktorom sa ako spotrebiteľka pred Okresným súdom Levice, sp. zn.: 13Csp/5/2016, úspešne domáhala určenia neprijateľných podmienok Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500061548, zo dňa 16.6.2014, ktorú uzatvorila so žalovaným. Poukázala na to, že okresný súd v poradí v prvom rozsudku dňa 13.03.2018 určil, že: 1. Dohoda o zrážkach zo mzdy č. 8500061548, zo dňa 16.06.2014, uzatvorená medzi K. P. a medzi spoločnosťou PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. je neplatná. 2. Dohoda o poskytovaní služieb pod č. 8500061548 zo dňa 16.06.2014 uzatvorená medzi K. P. a medzi spoločnosťou PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. je neplatná. 3. ustanovenie bodu 8.1 Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500061548, zo dňa 16.06.2014, uzatvorené medzi K. P. a medzi spoločnosťou PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. je neplatné. 4. Rozhodcovská zmluva č. 8500061548, zo dňa 16.06.2014, uzatvorená medzi K. P. a medzi spoločnosťou PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. je neplatná. 5. Zmluva o revolvingovom úvere č. 8500061548, zo dňa 16.06.2014, uzatvorená medzi K. P. a medzi spoločnosťou PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. je bezúročná a bez poplatkov. Krajský súd Nitra následne dňa 19.11.2019 v konaní vedenom pod sp. zn.: 15Co/124/2018, rozhodnutie Okresného súdu Levice potvrdil v bodoch I. a IV. výroku, a v napadnutej časti III. a V. výroku rozhodnutie zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Následne okresný súd v rozsudku zo dňa 27.08.2021 v spojení s potvrdzujúcim rozhodnutím Krajského súdu Nitra zo dňa 23.08.2022, sp. zn.: 15Co/I/2022 určil, že právo spotrebiteľa bolo konaním žalovaného porušené. Súd určil, že ustanovenie bodu 8.1 Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500061548 zo dňa 16.06.2014, je ako neprijateľná zmluvná podmienka Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500061548 zo dňa 16.6.2014 neplatná (výrok I.), ďalej súd určil, že zmluva je bezúročná a bez poplatkov (výrok II.). Konanie je k dnešnému dňu právoplatne ukončené. Poukázala ďalej na § 3 ods. 5

Zákona č. 250/2007 Z. z., ktorý pre vznik práva na primerané finančné zadostučinenie nevyžaduje, aby bola spotrebiteľovi privedená nejaká ujma. Postačuje, ak k takémuto porušeniu práva alebo povinnosti dôjde, pričom spotrebiteľ má možnosť domáhať sa finančného zadostučinenia voči tomu, kto za porušenie práva zodpovedá. Argumentovala ďalej, že v konaní vedenom na Okresnom súde Levice, sp. zn.: 13Csp/5/2016 sa úspešne domáhala aj nariadenia neodkladného opatrenia, v snahe zabrániť realizácii zrážok zo mzdy. Okresný súd Levice uznesením zo dňa 27.07.2016 sp. zn.: 13Csp/5/2016 - 43 návrhu na vydanie neodkladného opatrenia vyhovel a zamestnávateľovi žalobcu prikázal zdržať sa vykonávania zrážok zo mzdy žalobcu, až do rozhodnutia vo veci samej. Z uvedeného je tak podľa nej zrejmé, že konanie žalovaného bolo spôsobilé negatívne zasiahnuť do majetkovej sféry spotrebiteľa a potencióálne ohroziť jej sociálny život. V prípade, ak by sa žalobkyňa nedomáhala ochrany v súdnom konaní a nežiadala by, aby súd rozhodol o absencii obligatórných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, resp. o určení neprijateľných zmluvných podmienok, do dnešného dňa mohla byť vystavovaná neprímeraným zrážkam zo mzdy. Mala za to, že v zásade je základ nároku na primerané finančné zadostučinenie daný, ak dodávateľ uplatňuje voči spotrebiteľovi právo zo zmlúv o úvere, ktoré v dôsledku absencie zo strany spotrebiteľom namietaných zákonom predpísaných obligatórných náležitostí, sú následne vyhodnotené ako bezúročné a bez poplatkov, čo v konaní vedenom na Okresnom súde Levice, sp. zn.: 13Csp/5/2016 preukázané bolo. Žalobou v konaní vedenom pod sp. zn.: 13Csp/5/2016 úspešne poukázala na neprijateľné zmluvné podmienky, na nedostatky formulárovej spotrebiteľskej zmluvy, predišla možnému bezdôvodnému obohateniu veriteľa a efektívne bránila svoje právo aj na neoprávnený nárok na zrážky zo mzdy. Záverom uviedla, že primerané finančné zadostučinenie má plniť funkciu sankčnú tak, aby dostatočne odrádzalo od získavania plnení zo zmluvy neobsahujúcej obligatórne náležitosti, zároveň má slúžiť ako odmena za to, že spotrebiteľ sa pustil do sporu s nepochybne ekonomicky a právne silnejším porušovateľom spotrebiteľských práv. S poukazom na uvedené, ako aj s prihliadnutím na skutočnosť, že ustálenie výšky primeraného finančného zadostučinenia závisí od úvahy súdu, považovala navrhovanú sumu 500,- eur za primeranú a spravodlivú.

2. Žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe uviedol, že popiera nárok čo do základu i výšky, zároveň s ohľadom na tvrdenia o skutočnostiach, ktoré by mali zdôvodniť žalovaný nárok, uplatňuje voči nemu aj námietku premlčania. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, podľa ktorého pre úspešné uplatnenie tohto nároku zákon nevyžaduje, aby bol medzi stranami spor zo spotrebiteľskej zmluvy a ani to, aby žalobcovia preukazovali existenciu a výšku vzniknutej ujmy. Argumentoval, že uvedený právny názor a výklad k § 3 ods. 5 Zákona č. 250/2007 Z. z. prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore, v ktorom si žalobcovia (v postavení spotrebiteľov) uplatnili právo na zaplatenie primeraného finančného zadostučinenia súčasne s návrhom na určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky. Čiže Najvyšší súd Slovenskej republiky a ani súdy nižšieho stupňa, nezamietli žalobu spotrebiteľov o finančné zadostučinenie (uplatňované spolu s návrhom na určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky) ako podanú predčasne preto, lebo by najskôr malo prebehnúť samostatné konanie o určenie neprijateľnej podmienky, a rozhodnutie o tom by sa muselo stať právoplatné a vykonateľné. Poukázal ďalej na § 101 Občianskeho zákonníka a na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 4Cdo 146/2008 zo dňa 31.07.2008, podľa ktorého pre všeobecnú premlčaciu dobu platí, že začína plynúť odo dňa, keď sa právo mohlo - objektívne posudzované - vykonať po prvý raz. Týmto dňom je zásadne deň, keď právo bolo možné dôvodne vykonať podaním návrhu (žaloby) na súde alebo u rozhodcovského orgánu, t. j. keď sa právo stalo nárokom (actio nata). Nie je rozhodné, z akého dôvodu - či subjektívneho alebo objektívneho - tak veriteľ neurobil (napr. že mu vo vykonaní práva bránila určitá prekážka ako choroba). Žalovaný ďalej argumentoval, že ak najvyšší súd definoval podmienky, za ktorých možno uplatniť právo na primerané finančné zadostučinenie a výslovne uviedol, že žiadny predchádzajúci spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom nemusí prebiehať, potom okamih kedy sa právo na primerané finančné zadostučinenie „mohlo prvýkrát“ vykonať, sa logicky nemôže viazať na skončenie nejakého konania. V takom prípade by predpokladom na jeho uplatnenie musel byť spor (prebiehajúci alebo skončený), a to Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom rozhodnutí nielenže neuviedol, ale výslovne poprel nutnosť tejto podmienky. Čiže bez akýchkoľvek racionálnych pochybností mohla byť žaloba podaná v deň podania žaloby, o ktorej bolo vedené konanie pred Okresným súdom Levice pod sp. zn.: 13Csp/5/2016. Dôvod, pre ktorý Najvyšší súd Slovenskej republiky prijal vyššie citované stanovisko v rozhodnutí sp. zn.: 6Cdo/127/2017 na základe štvrtej dovolacej otázky, ktorú dovolateľ vymedzil tak, či je možné priznanie primeraného finančného zadostučinenia podľa § 3 ods. 5 Zákona č. 250/2007 Z. z. bez toho, aby v konaní bola preukázaná existencia a výška vzniknutej ujmy a bez toho, aby bol medzi stranami spor zo spotrebiteľskej zmluvy. Teda ak Najvyšší súd Slovenskej republiky zaujal stanovisko, že „pre úspešné uplatnenie tohto nároku zákon nevyžaduje, aby bol medzi

stranami spor zo spotrebiteľskej zmluvy a ani to, aby žalobcovia preukazovali existenciu a výšku vzniknutej ujmy“, potom tak cielene a vedome odpovedal na konkrétne dovolaciú otázku. Primerané finančné zadosťučinenie je možné uplatniť aj priamo, bez ohľadu na to, či posudzovanie porušenia práva alebo povinnosti je predmetom samostatného výroku alebo len predbežnou otázkou v konaní, kedy sa priamo uplatňuje samotné finančné zadosťučinenie. Pretože je nesporné, že tou predbežnou otázkou je v oboch prípadoch. Žalovaný tak argumentoval, že žalobkyňa si teraz tvrdený nárok mohla uplatniť už v roku 2016 pri začatí konania vedeného pod sp. zn.: 13Csp/5/2016 a nesporne preto premlčacia doba uplynula skôr, ako bola žaloba podaná na súde, pričom námietku premlčania je možné uplatniť aj voči pochybnému, spornému, nejestvujúcemu alebo domnelému nároku uplatňovanému v súdnom konaní. Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci sp. zn.: 6Cdo/127/2017 a tiež rozhodnutia jemu predchádzajúce (konkrétne rozsudok Okresného súdu Žilina sp. zn.: 14C/295/2014 a rozsudok Krajského súdu Žilina z 28.06.2016 sp. zn.: 11Co/471/2015) vychádzajú práve z toho, že v uvedenom konaní si žalobcovia uplatňovali nárok na finančné zadosťučinenie priamo, popri iných nárokoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou a teda bez toho, aby uplatneniu požiadavky na primerané finančné zadosťučinenie predchádzalo iné konanie a jeho právoplatné skončenie. Žalovaný ďalej namietal, že žalobkyňa v podanej žalobe neoznačila a neuviedla žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodnili a preukázali údajný nárok na zaplatenie sumy 500,- eur a výška žalovanej sumy je neodôvodnená, určená bez reálnych podkladov a skutočností. Posúdenie výšky finančného zadosťučinenia pritom nie je možné na základe voľnej úvahy, pretože takýto postup neumožňuje ani Civilný sporový poriadok a ani iný právny predpis. Argumentoval ďalej, že žalobkyňa v podanej žalobe uviedla, že primerané finančné zadosťučinenie má mať sankčný charakter. Takúto povahu primerané finančné zadosťučinenie objektívne nemá, pretože ide o súkromnoprávny inštitút občianskoprávneho charakteru, ktorý nemôže plniť funkciu sankcie. Tá je na mieste v iných oblastiach práva, ako je administratívne alebo trestné právo, čo potvrdzuje aj právny názor v uznesení Krajského súdu v Prešove sp. zn.: 9Co/50/2018 zo dňa 26.6.2018, podľa ktorého podstatou primeraného finančného zadosťučinenia nie je sankčná povaha, aj keď zaplatenie, keďže zadosťučinenie podľa § 3 ods. 5 Zákona č. 250/2007 Z. z. má byť finančné a každé zaplatenie predstavuje finančný úbytok v aktívach osoby, voči ktorej nárok smeruje. Záverom žalovaný žiadal žalobu zamietnuť a priznať mu nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

3. Žalobkyňa k vyjadreniu žalovaného uviedla, že má za to, že v zmysle § 101 Občianskeho zákonníka, plynie premlčacia lehota na uplatnenie práva na primerané finančné zadosťučinenie odo dňa právoplatnosti toho ktorého rozhodnutia súdu, ktorý určil, že právo spotrebiteľa bolo porušené. Poukázala na obsah rozhodnutia súdu prvej inštancie ako aj krajského súdu v konaní vedenom pred Okresným súdom Levice pod sp. zn.: 13Csp/5/2016 a nesúhlasila s vyjadrením žalovaného, že trojročná premlčacia doba plynula od momentu podania žaloby na Okresný súd Levice pod sp. zn.: 13Csp/5/2016. Argumentovala, že právo na primerané zadosťučinenie nemohlo a nevzniklo žalobkyňi na základe jej domnienky o tom, že žalovaný postupoval v rozpore s právnou úpravou, ale až úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti, t. j. keď súd judikuje v prospech spotrebiteľa konkrétny nárok z porušenia práva alebo povinnosti, napr. nárok z bezdôvodného obohatenia, pričom poukázala na rozsudky Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn.: 6Cdo/127/2017 a sp. zn.: 6Cdo/389/2015. Takto judikovaný nárok musí byť právoplatný z elementárneho dôvodu, strana, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané, má právo využiť riadny opravný prostriedok. Ak sa tak stalo, v rámci odvolacieho konania môže dôjsť k zmene (napr. k zamietnutiu, čo by bez ďalšieho znamenalo neexistenciu judikovaného nároku) i k zrušeniu takého rozhodnutia. Vtedy by bola žaloba o primerané zadosťučinenie predčasná. Vo vzťahu k namietanému premlčaniu práva uviedla, že právny výklad rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn.: 6Cdo/127/2017 k § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa, spočíva v zdôraznení skutočnosti, že Zákon o ochrane spotrebiteľa pre priznanie primeraného finančného zadosťučinenia nestanovuje žiadne osobitné podmienky, teda ani existenciu sporu zo spotrebiteľskej zmluvy. Spor zo spotrebiteľskej zmluvy nie je podmienkou pre uplatnenie práva na primerané finančné zadosťučinenie, čo však neznamená, že nemôže existovať spor, ktorý by bolo potrebné medzi sporovými stranami rozhodnúť v riadnom konaní a nielen ako prejudiciálnu otázku. V predmetnej preskúmvanej veci, ako aj v konaní vedenom pred Okresným súdom Levice sp. zn.: 13Csp/5/2016 spor zo spotrebiteľskej zmluvy existoval, pretože žalovaný popieral nesplnenie svojich povinností v súvislosti so zmluvou, čím primäl žalobkyňu k uplatneniu si práva na určenie neprijateľných zmluvných podmienok na súde. Argumentovala, že v základnom konaní sp. zn.: 13Csp/5/2016 súd judikoval v prospech žalobkyne ako spotrebiteľky konkrétny nárok z porušenia práva alebo povinnosti - tak ako konštatuje Najvyšší súd Slovenskej republiky v citovanom rozhodnutí, keď uvádza, že „Pod úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti v zmysle tohto ustanovenia

(§ 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa - poznámka odvolacieho súdu) treba rozumieť, že súd judikuje v prospech spotrebiteľa konkrétny nárok z porušenia práva alebo povinnosti, napr. nárok zo zodpovednosti za škodu, z bezdôvodného obohatenia, ...". Pojem „judikovať“ pritom nepochybne znamená „rozhodovať“ - a výsledkom rozhodovacej činnosti je právoplatné rozhodnutie. Odvodzovať svoj nárok z neprávoplatného rozhodnutia je nemožné. Žalobkyňa tak mala za to, že až od momentu právoplatne skončeného základného prejudiciálneho konania plynie základná trojročná premlčacia doba na uplatnenie práva na primerané finančné zadosťučinenie v zmysle § 101 Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 5 Zákona č. 250/2007 Z. z. V súvislosti s dôvodnosťou a výškou uplatneného nároku žalobkyňa uviedla, že v dôsledku neakceptovateľného a nezákonného postupu žalovaného prišla o finančné prostriedky, ktoré od nej neoprávnene požadoval žalovaný vykonaním zrážok zo mzdy odo dňa 01.04.2016 do minimálne 31.07.2016 v sume 358,60 eura a táto skutočnosť sa nepriaznivo odzrkadlila v jej majetkovej sfére. Porušenie práva bolo nielenže spôsobilé privodiť jej ujmu, ale jej aj ekonomickú ujmu spôsobilo, keďže sumou rovnajúcou sa zrážkam zo mzdy už nikdy nebude môcť disponovať. Dôvodila, že do dnešného dňa by žalovaný zrážky zo mzdy realizoval, keby sa v základom konaní vedenom na Okresnom súde Levice sp. zn.: 13Csp/5/2016 nedomáhala ochrany svojich práv prostredníctvom súdneho konania, ktoré zasahuje do bežného života spotrebiteľa a je spôsobilé mu privodiť ujmu v súkromnom živote vo forme strachu, nepríjemných pocitov a pod. S poukazom na uvedené okolnosti tak podľa nej nemožno pochybovať, že výška požadovaného finančného zadosťučinenia v sume 500,- eur je adekvátna skutočnostiam prejednávaného prípadu a plní základný účel predmetného inštitútu, ktorým je poskytnutie satisfakcie a odradenie žalovaného od porušovania práv spotrebiteľov. Poukázala ďalej na skutočnosť, že súdne konanie trvalo 6 rokov, a to najmä z dôvodu, že žalovaný nebol ochotný priznať, že pri uzatvorení Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500061548 pochybil a použil neprijateľné zmluvné podmienky. Napriek tomu, že čelí množstvu súdnych sporov a opakovane mu súdy vytykali používané neprijateľných zmluvných podmienok, opakovane podal odvolanie v základom konaní, čím bezdôvodne zapríčinil dĺžku trvania súdneho sporu 6 rokov. Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsudku sp. zn.: 6Cdo/127/2017 zo dňa 30.01.2019 konštatoval, že § 3 ods. 5 Zákona č. 250/2007 Z. z. má plniť jednak funkciu satisfakčnú a jednak funkciu sankčnú. Jeho cieľom je predovšetkým odradiť dodávateľov od protiprávneho konania voči spotrebiteľom. Možno ho však chápať aj ako prostriedok na vyvolanie aktivity spotrebiteľov domáhať sa ochrany svojich práv proti dodávateľom v prípadoch, kedy dodávateľa ich práva hrubým spôsobom porušujú. Vzhľadom na uvedené mala za to, že suma vo výške 500,- eur splní všetky funkcie primeraného zadosťučinenia, a teda bude mať dostatočný satisfakčný charakter pre žalobkyňu, dostatočný sankčný charakter voči žalovanému v zmysle individuálnej, ale aj generálnej prevencie a bude zároveň odmenou pre žalobkyňu, že sa nekalému konaniu žalovaného nepodrobila.

4. Žalovaný vo svojom ďalšom vyjadrení uviedol, že ani zo žaloby, a ani z repliky žalobkyne nevyplýva žiadna skutočnosť alebo tvrdenie, ktoré by bránilo žalobkyňu uplatňovať si primerané finančné zadosťučinenie priamo v konaní vedenom pod sp. zn.: 13Csp/5/2016. Tým, že žalobkyňa tak nespravila, sama sa vystavila riziku premlčania (na ktoré súd mimochodom má prihliadať v tomto prípade ex offa bez ohľadu na to, v koho prospech alebo neprospech premlčanie je - § 54a Občianskeho zákonníka). Zopakoval, že skutočnosť, že pre úspešné uplatnenie tohto nároku zákon nevyžaduje, aby bol medzi stranami spor zo spotrebiteľskej zmluvy a výklad k § 3 ods. 5 Zákona č. 250/2007 Z. z. uviedol Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore, v ktorom si žalobcovia (v postavení spotrebiteľov) uplatnili právo na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia súčasne s návrhom na určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky, čiže Najvyšší súd Slovenskej republiky a ani súdy nižšieho stupňa, nezamietli žalobu spotrebiteľov o finančné zadosťučinenie (uplatňované spolu s návrhom na určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky) ako podanú predčasne preto, lebo by najskôr malo prebehnúť samostatné konanie o určenie neprijateľnej podmienky, a rozhodnutie o tom by sa muselo stať právoplatné a vykonateľné. Dôvod, pre ktorý Najvyšší súd Slovenskej republiky prijal citované stanovisko v rozhodnutí sp. zn.: 6Cdo/127/2017 na základe štvrtej dovolacej otázky, ktorú dovolateľ vymedzil tak, či je možné priznanie primeraného finančného zadosťučinenia podľa § 3 ods. 5 Zákona č. 250/2007 Z. z. bez toho, aby v konaní bola preukázaná existencia a výška vzniknutej ujmy a bez toho, aby bol medzi stranami spor zo spotrebiteľskej zmluvy. Teda ak Najvyšší súd Slovenskej republiky zaujal stanovisko, že „pre úspešné uplatnenie tohto nároku zákon nevyžaduje, aby bol medzi stranami spor zo spotrebiteľskej zmluvy a ani to, aby žalobcovia preukazovali existenciu a výšku vzniknutej ujmy“, potom tak cielene a vedome odpovedal na konkrétne dovolaciu otázku. Žalovaný ďalej poprel tvrdenie, že by mal bezdôvodne zapríčiniť dĺžku trvania súdneho sporu na 6 rokov a argumentoval, že zo žiadneho rozhodnutia vydaného v rámci a v súvislosti s konaním sp. zn.: 13Csp/5/2016 nevyplýva jediný záver o tom, že dĺžku konania zapríčinil žalovaný a zo skutočnosti, kedy odvolací súd zrušil prvostupňové rozhodnutie naopak vyplýva

dôvodnosť a správnosť vecnej obrany žalovaného. Záverom žalovaný uviedol, že podaná žaloba a ani replika neobsahujú žiadne skutočnosti, ktoré by zodpovedali imateriálnej povahe žalovaného nároku a súčasne odôvodnili sumu 500,- eur.

5. Súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktorom vec v zmysle § 180 CSP prejednal v neprítomnosti právneho zástupcu žalovaného, ktorý sa na pojednávanie nedostavil. Právna zástupkyňa žalobkyne na pojednávaní uviedla, že sa v celom rozsahu pridrižiava písomného podania, ktoré súdu doručila 23.03.2023, vrátane podania z 05.05.2023. Mala za to, že žalobkyňa preukázala v písomnom podaní, predloženými listinnými dôkazmi a to najmä rozsudkom Okresného súdu Levice sp. zn.: 13Csp/5/2016 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Nitre sp. zn.: 15Co/124/2018 a sp. zn.: 15Co/1/2022, že je daný jej nárok na primerané zadosťučinenie. K výške primeraného finančného zadosťučinenia požadovaného v sume 500,- eur, predložila žalobkyňa súdu aj doklad o vykonaných zrážkach zo mzdy. Mala preto za to, že bolo zasiahnuté aj do majetkovej sféry žalobkyne a návrh bol podaný dôvodne. Záverom žiadala, aby súd návrhu v celom rozsahu vyhovel a priznal žalobkyňi aj nárok na náhradu trov konania.

6. Po oboznámení sa s obsahom predložených listinných dôkazov, a to najmä žalobou, potvrdením o zrážkach zo mzdy zo dňa 07.07.2016, doložkou právoplatnosti k rozsudku Krajského súdu v Nitre sp. zn.: 15Co/1/2022, doložkou právoplatnosti k rozsudku Okresného súdu Levice sp. zn.: 13Csp/5/2016, rozsudkom Okresného súdu Levice sp. zn.: 13Csp/5/2016 - 149 zo dňa 13.03.2018, rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn.: 15Co/124/2018 - 252 zo dňa 19.11.2019, rozsudkom Okresného súdu Levice sp. zn.: 13Csp/5/2016 - 384 zo dňa 27.08.2021, rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn.: 15Co/1/2022 - 437 zo dňa 23.08.2022, vyjadrením žalovaného zo dňa 11.04.2023, vyjadrením žalobkyne zo dňa 05.05.2023 spolu s prílohami (rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn.: 23CoCsp/4/2023, rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn.: 17CoCsp/50/2022), vyjadrením žalovaného zo dňa 29.05.2023, návrhom právnej zástupkyne žalobkyne zo dňa 26.06.2023, vyjadrením právneho zástupcu žalobkyne zo dňa 12.07.2023 spolu s prílohami (žiadosť o pozastavenie zrážok zo mzdy, potvrdenie), spisom Okresného súdu Levice sp. zn.: 13Csp/5/2016 a z neho najmä: Žiadosťou o poskytnutie revolvingového úveru/zmluva o revolvingovom úvere zo dňa 16.06.2014, dohodou o zrážkach zo mzdy č. 8500061548 zo dňa 16.06.2014, Dohodou o poskytovaní služieb zo dňa 16.06.2014, Rozhodcovskou zmluvou č. 8500061548 zo dňa 16.06.2014, uznesením Okresného súdu Levice sp. zn.: 13Csp/5/2016 - 43 zo dňa 27.07.2016, opravným uznesením Okresného súdu Levice sp. zn.: 13Csp/5/2016 - 63 zo dňa 27.09.2016, súd ustálil nasledovný skutkový a právny stav:

7. Žalobkyňa uzavrela so žalovaným dňa 16.06.2014 Zmluvu o revolvingovom úvere, predmetom ktorej bolo poskytnutie finančnej čiastky (úverový limit) vo výške 1.500,- eur. Žalobkyňa sa zaviazala vrátiť poskytnutý úver v pravidelných 36 mesačných splátkach po 53,25 eura, s ročnou úrokovou sadzbou vo výške 18,03 %, poplatok za poskytnutie úveru bol dojednaný vo výške 50,- eur. V bode 8.1 zmluvy sa strany sporu tiež dohodli, že v prípade omeškania s úhradou mesačnej splátky alebo jej časti alebo záväzku podľa Dohody o poskytovaní služieb, ak bude uzavretá, je dlžník povinný zaplatiť veriteľovi zmluvnú pokutu vo výške 0,04 % dlžnej sumy za každý deň omeškania (t. j. 14,6 % p. a.). Ak sa z dôvodu omeškania dlžníka s úhradou mesačnej splátky o viac ako tri mesiace stali podľa článku 13. ods. 13.1 psím. a) zmluvy okamžite splatnými všetky záväzky dlžníka podľa zmluvy a/alebo Dohody o poskytovaní služieb, je dlžník povinný zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 0,04 % dlžnej sumy za každý deň omeškania (t. j. 14,6 % p. a.). V rovnaký deň uzatvorila žalobkyňa so žalovaným aj Dohodu o poskytovaní služieb, v zmysle ktorej sa žalobkyňa zaviazala za uzavretie dohody, predmetom ktorej bol balíček poskytovaných služieb, zaplatiť odplatu vo výške 2,51 % mesačne zo sumy schváleného úveru zníženej o sumu poplatku za poskytnutie úveru. Súčasťou súvisiacej zmluvnej dokumentácie bola aj Dohoda o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. 8500061548 zo dňa 16.06.2014 ako aj Rozhodcovská zmluva č. 8500061548 zo dňa 16.06.2014.

8. Okresný súd Levice rozsudkom sp. zn.: 13Csp/5/2016 - 149 zo dňa 13.03.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn.: 15Co/124/2018 - 252 zo dňa 19.11.2019 vo výroku I. určil, že Dohoda o zrážkach zo mzdy č. 8500061548 zo dňa 16.06.2014, uzatvorená medzi žalobkyňou a žalovaným je neplatná, vo výroku II. určil, že Dohoda o poskytovaní služieb pod č. 8500061548 zo dňa 16.06.2014, uzatvorená medzi žalobkyňou a žalovaným je neplatná a vo výroku IV. určil, že Rozhodcovská zmluva č. 8500061548 uzavretá dňa 16.06.2014, medzi žalobkyňou a žalovaným je neplatná. Rozhodnutie Okresného súdu Levice vo výroku II. nebolo odvolaním napadnuté, a preto nadobudlo právoplatnosť dňa 23.10.2018, pričom výrok I. a výrok IV. nadobudli právoplatnosť v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre dňa 06.04.2020. Súd prvej inštancie predmetným rozsudkom tiež vo výroku III. určil, že ustanovenie

bodú 8.1. Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500061548, uzavretej dňa 16.06.2014 medzi žalobkyňou a žalovaným, je neplatné a vo výroku V. určil, že Zmluva o revolvingovom úvere č. 8500061548 zo dňa 16.06.2014, uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaným, je bezúročná a bez poplatkov. Krajský súd v Nitre v tejto časti rozsudok Okresného súdu Levice zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie.

9. Okresný súd Levice v poradí druhým rozhodnutím sp. zn.: 13Csp/5/2016 - 384 zo dňa 27.08.2021 opäť určil, že ustanovenie bodu 8.1. Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500061548 zo dňa 16.06.2014, je ako neprijateľná zmluvná podmienka neplatné a tiež, že Zmluva o revolvingovom úvere č. 8500061548 zo dňa 16.06.2014 je bezúročná a bez poplatkov, ktoré rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn.: 15Co/1/2022 - 437 zo dňa 23.08.2022, dňa 03.10.2022.

10. Žalobkyňa sa v predmetnom konaní domáhala aj nariadenia neodkladného opatrenia, ktorému návrhu Okresný súd Levice vyhovel uznesením sp. zn.: 13Csp/5/2016 - 43 zo dňa 27.07.2016 tak, že zamestnávateľovi žalobkyne, V. O. I. I. J. J. X, XXX XX Q., uložil povinnosť zdržať sa vykonávania zrážok zo mzdy žalobkyne v prospech žalovaného podľa Dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 16.06.2014 č. 8500061548, ktorá je neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500061548 zo dňa 16.06.2014 uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným a to až do nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 22.08.2016 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Levice sp. zn.: 13Csp/5/2016 - 63 zo dňa 27.09.2016.

11. Z potvrdenia o zrážkach zo mzdy vystaveného zamestnávateľom žalobkyne zo dňa 07.07.2016 vyplýva, že žalobkyňi boli vykonávané zrážky zo mzdy s VS: XXXXXXXXXXXX od 01.04.2016 vo výške 89,65 eura.

12. Z potvrdenia vystaveného zamestnávateľom žalobkyne zo dňa 28.06.2023 vyplýva, že v prospech žalovaného bola za mesiace apríl, máj, jún, júl a august 2016 na základe zrážok zo mzdy žalobkyne, odvedená suma v celkovej výške 538,60 eura.

13. Podľa § 52 ods. 1 Zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

14. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

15. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

16. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

17. Podľa § 3 ods. 5 Zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

18. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

19. Podľa § 232 ods. 3 Zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

20. Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že žaloba bola podaná dôvodne. Podmienkou priznania práva na primerané finančné zadostučinenie je splnenie predpokladu obsiahnutého v hypotéze tretej vety § 3 ods. 5 Zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, a síce úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom a osobitnými predpismi na súde spotrebiteľom. Pod úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti v zmysle tohto ustanovenia treba podľa rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 30.01.2019, sp. zn.: 6Cdo/127/2017 rozumieť, že súd judikuje v prospech spotrebiteľa konkrétny nárok z porušenia práva alebo povinnosti, napr. nárok zo zodpovednosti za škodu, z bezdôvodného obohatenia, alebo vo výroku rozsudku určí neprijateľnosť konkrétne vymedzenej zmluvnej podmienky používanej v spotrebiteľskej zmluve a v zmysle ďalšej ustálenej judikatúry súdov Slovenskej republiky je pod ním treba rozumieť aj to, keď tak spotrebiteľ urobí v rámci svojej obrany proti dodávateľom uplatnenému nároku. Rovnako z vyššie citovaného rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyplýva, že zákon nevyžaduje žiadnu inú podmienku, t. j. ani podmienku, aby bola spotrebiteľovi privodená konkrétna ujma, keďže zákonodarca pri uplatňovaní tohto nároku uľahčil spotrebiteľom dôkaznú situáciu, keď na rozdiel od iných nárokov je dôkazné bremeno na strane spotrebiteľa oveľa ľahšie, lebo odpadá problematické preukazovanie či už výšky škody, ujmy, príčinnej súvislosti alebo majetkového prospechu druhej strany, keď preukazovanie skutočnej výšky utrpenej ujmy bo bolo spravidla nereálne.

21. Hoci z praxe všeobecných súdov Slovenskej republiky vyplývajú rôzne právne názory, podľa názoru konajúceho súdu je podmienka úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti ako predpokladu pre priznanie práva na primerané finančné zadostučinenie splnená vtedy, ak súd právoplatným rozhodnutím rozhodol o porušení práva spotrebiteľa alebo povinnosti ustanovenej Zákonom o ochrane spotrebiteľa alebo osobitnými predpismi. Úspešné uplatnenie nároku musí vyplývať z právoplatného rozhodnutia, pričom pokiaľ nebolo právoplatne rozhodnuté, nemožno hovoriť o úspešnom uplatnení tohto práva, keďže až právoplatnosť rozhodnutia spôsobuje jeho záväznosť a zásadnú nezmeniteľnosť. Táto právna polemika však bola podľa názoru konajúceho súdu odstránená právnym názorom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyjadreným v jeho rozsudku sp. zn.: 9Cdo/324/2020 zo dňa 13.12.2022, v ktorom najvyšší súd uviedol: „V danom prípade dovolací súd považuje za potrebné uviesť, že právo na priznanie primeraného finančného zadostučinenia vzniká okamihom právoplatného rozhodnutia súdu, z ktorého vyplýva, že spotrebiteľ bol pri súdnej ochrane svojich práv i povinností úspešný; teda v danom prípade okamihom právoplatnosti (4. júla 2014) rozsudku odvolacieho súdu sp.zn. 20Co 39/2013 zakladajúceho okamih, kedy možno prvýkrát objektívne podať žalobu o priznanie primeraného zadostučinenia na súd (actio nata).“

22. Z vykonaného dokazovania je jednoznačne preukázané, že Okresný súd Levice rozsudkom sp. zn.: 13Csp/5/2016 - 149 zo dňa 13.03.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn.: 15Co/124/2018 - 252 zo dňa 19.11.2019 vo výroku I. určil, že Dohoda o zrážkach zo mzdy č. 8500061548 zo dňa 16.06.2014, uzatvorená medzi žalobkyňou a žalovaným je neplatná, vo výroku II. určil, že Dohoda o poskytovaní služieb pod č. 8500061548 zo dňa 16.06.2014, uzatvorená medzi žalobkyňou a žalovaným je neplatná a vo výroku IV. určil, že Rozhodcovská zmluva č. 8500061548 uzavretá dňa 16.06.2014, medzi žalobkyňou a žalovaným je neplatná. Rozhodnutie Okresného súdu Levice vo výroku II. nebolo odvolaním napadnuté, a preto nadobudlo právoplatnosť dňa 23.10.2018, pričom výrok I. a výrok IV. nadobudli právoplatnosť v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre dňa 06.04.2020. Súd prvej inštancie predmetným rozsudkom tiež vo výroku III. určil, že ustanovenie bodu 8.1. Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500061548, uzavretej dňa 16.06.2014 medzi žalobkyňou a žalovaným, je neplatné a vo výroku V. určil, že Zmluva o revolvingovom úvere č. 8500061548 zo dňa 16.06.2014, uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaným, je bezúročná a bez poplatkov. Krajský súd v Nitre v tejto časti rozsudok Okresného súdu Levice zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie. Okresný súd Levice v poradí druhým rozhodnutím sp. zn.: 13Csp/5/2016 - 384 zo dňa 27.08.2021 opäť určil, že ustanovenie bodu 8.1. Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500061548 zo dňa 16.06.2014, je ako neprijateľná zmluvná podmienka neplatná a tiež, že Zmluva o revolvingovom úvere č. 8500061548 zo dňa 16.06.2014 je bezúročná a bez poplatkov, ktoré rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn.: 15Co/1/2022 - 437 zo dňa 23.08.2022, dňa 03.10.2022.

23. Právoplatným skončením konania vedeného na Okresnom súde Levice pod sp. zn.: 13Csp/5/2016, tak bol podľa názoru súdu bezpochyby naplnený jediný predpoklad vyžadovaný zákonom podľa tretej vety § 3 ods. 5 Zákona č. 250/2007 Z. z. na priznanie práva na primerané finančné zadostučinenie, a sice úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej Zákonom o ochrane spotrebiteľa a osobitnými predpismi spotrebiteľom na súde, v dôsledku čoho má tak súd bezpochyby za to, že nárok žalobkyne je daný.

24. Vo vzťahu k námietke premlčania uplatneného nároku vznesenej žalovaným je potrebné v prvom rade uviesť, že žalovaný nesprávne vykladá rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn.: 6Cdo/127/2017 zo dňa 30.01.2019, kde Najvyšší súd Slovenskej republiky okrem iného riešil otázku podmienok, za splnenia ktorých je možné priznať nárok na primerané finančné zadostučinenie. Žalovaný s týmto výkladom rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky potom spája aj uplynutie premlčacej doby na uplatnenie nároku žalobkyne na primerané finančné zadostučinenie majúc za to, že žalobkyňa si svoj nárok mohla uplatniť už v roku 2016 pri začatí konania vedeného pod sp. zn.: 13Csp/5/2016, ktorá žaloba bola podaná na tunajší súd dňa 11.07.2016. V tejto súvislosti súd odkazuje na už prezentované odôvodnenie (bod 21. odôvodnenia) svojho rozhodnutia vrátane právneho názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky obsiahnutého v jeho rozsudku sp. zn.: 9Cdo/324/2020 zo dňa 13.12.2022, pričom tiež udáva, že hoci porušenie práv žalobkyne ako spotrebiteľky bolo zo strany súdu konštatované výrokmi, ktoré nadobudli právoplatnosť v troch rôznych obdobiach, nemožno dospieť k záveru, že by sa jej nárok na uplatnenie práva na priznanie primeraného finančného zadostučinenia, titulom niektorého, skôr judikovaného porušenia práva, premlčal. V tejto súvislosti je potrebné v prvom rade poukázať na tú skutočnosť, že dňa 27.03.2020 nadobudol účinnosť Zákon č. 62/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii, a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, pričom podľa Čl. I, § 1 písm. a) predmetného zákona, lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva, v čase odo dňa účinnosti tohto zákona do 30. apríla 2020 neplynú, v dôsledku čoho tak premlčacia doba 35 dní neplynula. Dňa 19.01.2021 bol predmetný zákon doplnený o § 8, písm. a), podľa ktorého lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva, v čase odo dňa účinnosti tohto zákona do 28. februára 2021 neplynú. Premlčacia doba tak opäť 41 dní neplynula.

25. V druhom rade je však potrebné uviesť, že skutočnosť, že výrok II. nadobudol právoplatnosť už dňa 23.10.2018, v dôsledku jeho nenapadnutia odvolaním, výrok I. a IV. dňa 06.04.2020 a výrok III. a V. až dňa 03.10.2022, nemôže byť v žiadnom prípade na ujmu spotrebiteľa, keď tento sa dovoľával porušenia práv zo strany veriteľa rôznymi titulmi v jednom a tom istom súdnom konaní. V zmysle vyššie uvedených skutočností, keď právo na priznanie primeraného finančného zadostučinenia vzniká okamihom právoplatného rozhodnutia súdu, z ktorého vyplýva, že spotrebiteľ bol pri súdnej ochrane svojich práv i povinností úspešný, teda v danom prípade okamihom právoplatnosti rozhodnutia Okresného súdu Levice sp. zn.: 13Csp/5/2016 - 384, teda rozhodnutia, ktorým bolo dovolanie sa porušenia práv spotrebiteľa zo strany žalovaného v celom žalobou požadovanom rozsahu zavŕšené (03.10.2022), keď žalobkyňa si nárok na primerané finančné zadostučinenie uplatnila na tunajšom súde žalobou dňa 23.03.2023, súd konštatuje, že nárok žalobkyne na primerané finančné zadostučinenie nie je premlčaný.

26. Pokiaľ ide o posúdenie výšky primeraného finančného zadostučinenia, samotný zákon kritériá pre jej posúdenie neustanovuje. Musí však spĺňať satisfakčnú, sankčnú a aj preventívnu funkciu, musí byť odôvodnená a preskúmateľná. Jednak má byť primeranou satisfakciou pre spotrebiteľa, ktorý legitímne očakáva od dodávateľa podnikajúceho v oblasti poskytovania spotrebiteľských úverov korektný prístup, primeranou sankciou dodávateľa za porušenie práv alebo povinnosti ustanovenej právnymi predpismi a v neposlednom rade má pôsobiť preventívne, aby sa dodávateľ porušovania práv alebo povinností voči spotrebiteľom v budúcnosti nedopúšťal.

27. V tejto súvislosti je potrebné poukázať v prvom rade na to, že v konaní vedenom pod sp. zn.: 13Csp/5/2016 súd v piatich výrokoch konštatoval porušenie predpisov týkajúcich sa práv žalobkyne, pričom na základe neplatnej dohody o zrážkach zo mzdy, vykonával zamestnávateľ žalobkyne zrážky zo mzdy žalobkyne, čo za mesiace apríl - august 2016, činilo celkovo čiastku vo výške 538,60 eura.

Uvedené finančné prostriedky bola tak nútená plniť na účet žalovaného, hoci na ne tento v dôsledku neplatnej dohody o zrážkach zo mzdy nemal žiaden zákonný nárok, čo malo vplyv najmä na životnú úroveň žalobkyne, keď tieto finančné prostriedky tak nemohla použiť na uspokojovanie svojich iných potrieb. V neposlednom rade bola žalobkyňa nútená za účelom ochrany svojich oprávnených záujmov podstúpiť aj súdne konanie, pretože v opačnom prípade by bola opäť povinná v rozpore so zákonom zaplatiť aj dojednané zmluvné úroky a poplatky vyplývajúce zo zmluvy o revolvingovom úvere, poplatky vyplývajúce z neplatnej dohody o poskytovaní služieb, titulom ktorej si žalovaný dojednal odplatu vo výške 1.310,40 eura pri skutočne poskytnutom úvere vo výške 1.450,- eur (1.500,- eur - 50,- eur poplatok za poskytnutie úveru), prípadne nároky aj z neplatne dojednanej zmluvnej pokuty, ktoré si mohol žalovaný uplatniť dokonca dvakrát, raz pre prípad omeškania s mesačnou splátkou alebo záväzkom vyplývajúcim z dohody o poskytovaní služieb a druhýkrát v prípade, ak sa z dôvodu omeškania s úhradou mesačnej splátky viac ako tri mesiace, stanú okamžite splatné všetky záväzky zo zmluvy o úvere resp. dohody o poskytovaní služieb.

28. Zohľadňujúc všetky tieto okolnosti, vrátane intenzity zásahu do práv spotrebiteľa (súd v piatich výrokoch konštatoval porušenie predpisov týkajúcich sa práv žalobkyne, pričom žalovaný realizoval aj zrážky zo mzdy žalobkyne na základe neplatnej dohody o zrážkach zo mzdy) a časového trvania negatívnych dôsledkov (viac ako 8 rokov od uzatvorenia zmluvy do právoplatného rozhodnutia súdu), so súčasným prihliadnutím na všetky funkcie finančného zadosťučinenia dospel súd k záveru, že žalobkyňou požadované finančné zadosťučinenie vo výške 500,- eur je primerané. V zmysle vyššie uvedených skutočností tak súd žalobe v celom rozsahu vyhovel a žalovaného zaviazal na zaplatenie sumy 500,- eur tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

29. Lehotu na plnenie pre žalovaného súd určil podľa § 232 ods. 3 CSP.

30. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

31. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

32. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

33. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP a žalobkyni ako strane v konaní úspešnej v celom rozsahu, priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením podľa § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Levice.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Podľa § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.